

VZPOMÍNKY

PONDĚLÍ, 9. ČERVNA 2014

Každý den po škole jdeme Theo, Wade a já do knihkupectví Barnes & Noble na Upper West Side a tam děláme úkoly – ale škola už skoro skončila. Takže teď se místo toho procházíme mezi regály. Theo měl Wadeovi říct o tom novém randění, co zkoušíme, když spolu poslední hodinu běhali kolečka, ale vykuřetil z toho. Nemám rád tajemství. Mění lidi ve lháře a moje dny plné lhaní už jsou za mnou.

Zatouláme se pryč od grafických románů a skončíme v uličce plné životopisů. Je to moje nejméně oblíbené oddělení, ale jsme tu kvůli Wadeovi a Theovi.

„Chci mít taky svoje paměti,“ řekne Theo.

„No, o to se může postarat jen jeden člověk,“ nadhodím.

„Ještě mě nenapadl název,“ odpoví Theo.

„Ó hrůzo,“ pronese Wade a zase si promne oči, protože ho ještě trápí nové kontaktní čočky. Pořád je vlastně docela sám sebou – krátké vlasy, hnědá pleť, pomačkaná trika –, ale myslím, že s brýlemi prostě vypadá líp. „Ty svoje asi nazvu *Bezvadný život*.“

Theo předstíraně zívne. „Nemůžu se toho náročnýho čtení dočkat.“

Wade mu ukáže prostředníček. „Jdu si do kavárny pro ledovej čaj. Dáte si taky?“

„Jo, vlastně jo. Ale platím.“ Podám Wadeovi dárkový kupon, který mi zbyl z narozenin v minulém měsíci.

„Určitě?“ zeptá se.

Kývnu.

Jakmile je pryč, zamračím se na Thea ve stylu „proč jsi o nás Wadeovi neřekl“, ale on se odvrátí a upře oči zpátky na knihovny.

„A co *Theo McIntyre: Zabiják zombie pirátů*?“ řeknu do ticha.

Usměje se, pořád se vyhýbá mému pohledu. „Ale jestli se ta zombie pirátí apokalypsa nestane, bude to vypadat jako fantasy román. Odmítám připustit, že bude mou existenci někdo mylně považovat za fikci, zatraceně! Možná by to mělo být něco jednoduchého. Co třeba *Theo: Paměti*?“

Zavrtím hlavou. „Jsi můj oblíbený Theo a tak vůbec, ale nejsi jediný.“

Obrátí se ke mně. „Znáš víc Theů? Dej mi jejich adresy, abych tohle šílenství mohl ukončit.“ Rozhodí ruce, jako by byl připravený karatistickými seky zničit každého kolemjdoucího Thea. Jeho bojový postoj mi připomene jeho loňský halloweenský kostým hipsterského C3PO. Vzal si na sebe triko, co připomínalo androidovo tělo, a tvář i ruce si nabarvil zlatě.

„Co třeba *C-Theo-PO*?“

„Ne. Moc bezvýznamné. Ale možná fajn na název kapitoly.“ Theo zvedne jedno obočí a ukáže na mě. „Ale mám název tvých pamětí. *Griffin nalevo*.“

Teď ho hrozně moc zatoužím políbit. „Dokonalost.“ Ujistím se, že se Wade neblíží, a přitáhnou si Thea za ruku, odvedu ho do vedlejší uličky. Ale do polibku se nevrhnu, protože to